

Lovforslag nr. L 132

Folketinget 2010-11

Fremsat den 9. februar 2011 af skatteministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Kuwait

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst af 22. juni 2010 mellem Kongeriget Danmark og Kuwait til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og formueskatter, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor overenskomsten som nævnt i § 1 i henhold til artikel 29 træder i kraft og her derefter virkning i overensstemmelse med artikel 29.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Overenskomst mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Staten Kuwait til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og formueskatter

Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Staten Kuwait,

der ønsker at fremme gensidige økonomiske forbindelser ved, at de indgår en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og formueskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Personer omfattet af overenskomsten

Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

Skatter omfattet af overenskomsten

1. Denne overenskomst finder anvendelse på skatter på indkomst og formue, der udskrives på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.
2. Som indkomst- og formueskatter skal anses alle skatter, der pålægges hele indkomsten eller formuen eller dele af indkomst eller af formue, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller løn udbetalt af foretagender, samt skatter på formueforøgelse.
3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, er især:
 - a) I Kuwait:
 - (i) selskabsskatten (the corporate income tax);
 - (ii) bidraget fra nettofortjeneste af kuwaitisk aktieejende selskaber, som skal betales til Kuwait Foundation for Advancement of Science (KFAS) (the contribution from the net profits of the Kuwaiti shareholding companies payable to the Kuwait Foundation for Advancement of Science (KFAS));
 - (iii) Zakat (the Zakat);
 - (iv) skat pålagt efter lov om støtte til nationale medarbejdere (the tax subjected according to the supporting of national employee law);(herefter omtalt som »kuwaitisk skat«).
 - b) I Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;(herefter omtalt som ”dansk skat”).
4. Overenskomsten finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter en kontraherende stats lovgivning efter datoen for overenskomstens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende stater kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres skattelovgivning.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder, alt efter sammenhængen, Kuwait eller Danmark;
- b) udtrykket »Kuwait« betyder Staten Kuwaits territorium, herunder ethvert område ud over territorialfarvandet, som i overensstemmelse med folkeretten og efter kuwaitisk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Kuwait kan udøve suverænitetsrettigheder og jurisdiktion;
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og efter dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »statsborger« betyder enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat, og enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat;
- f) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- g) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- i) udtrykket »skat« betyder, alt efter sammenhængen, kuwaitisk skat eller dansk skat;
- j) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - (i) I Kuwait, Finansministeren eller Finansministerens befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) I Danmark, Skatteministeren eller denne befuldmægtigede stedfortræder;
- k) udtrykket »erhvervsvirksomhed« omfatter udøvelsen af frit erhverv og anden virksomhed af selvstændig karakter.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne kontraherende stats lovgivning vedrørende de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne kontraherende stat, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne kontraherende stat.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst skal udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat,« betyde:
 - a) I Kuwait, en fysisk person, som har sin bopæl i Kuwait og er kuwaitisk statsborger, og et selskab, der er stiftet i Kuwait.
 - b) I Danmark, enhver person som efter lovgivningen i Danmark er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i Danmark udelukkende af indkomst fra kilder i Danmark, eller af formue, der befinder sig i Danmark.
2. Ved anvendelsen af stykke 1 skal »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat» omfatte alle de følgende
 - a) denne kontraherende stats regering og enhver af dens politiske underafdelinger eller lokale afdelinger;
 - b) enhver regeringsinstitution, som er stiftet i denne kontraherende stat under offentlig ret så som selskab, Nationalbank, fond, myndighed, stiftelse, agentur eller anden lignende enhed;
 - c) enhver enhed, som er stiftet i denne kontraherende stat, hvis hele kapitalen i enheden er fremskaffet af denne kontraherende stat eller enhver af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder eller af enhver regeringsinstitution, som defineret i litra a) eller b) i dette stykke, sammen med andre stater. Denne bestemmelse skal alene gælde den del af enheden, som svarer til den andel i enheden, som ejes af en kontraherende stat eller enhver af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder eller af enhver regeringsinstitution, som defineret i litra a eller b i dette stykke;
 - d) i Danmark: En juridisk person, som er etableret i Danmark efter lovgivningen i Danmark med det formål at udbyde pensioner og andre lignende ydelser til fysiske personer, og som generelt er fritaget for beskatning i Danmark.
3. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:
 - a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge kontraherende stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
 - b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken kontraherende stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af de kontraherende stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
 - c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge kontraherende stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor han er statsborger;
 - d) hvis hans status ikke kan bestemmes efter bestemmelserne i litra a) – c), skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.
4. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs-, samle-, opførelses- eller monteringsarbejde eller tilsynsvirksomhed i forbindelse hermed, som udføres i en kontraherende stat, udgør kun et fast driftssted, hvis sådan plads, arbejde eller virksomhed opretholdes i en periode på mere end ni måneder.

4. Tjenesteydelser, herunder konsulentbistand eller ledelsesbistand, som et foretagende i en kontraherende stat leverer gennem ansatte eller andet personale engageret af foretagendet til dette formål, i den anden kontraherende stat, udgør kun et fast driftssted, hvis virksomheden af denne karakter opretholdes i en eller flere perioder, der sammenlagt udgør mere end ni måneder inden for enhver 12-månedersperiode.

5. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, udgør kun et fast driftssted, hvis det varer eller aktiviteten fortsætter i mere end 12 måneder. Aktivitet, som udøves af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, anses for udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende aktivitet:

- a) i det væsentlige er den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende, og
- b) vedrører det samme projekt eller den samme operation,

med mindre de pågældende aktiviteter udøves samtidig. Ved anvendelsen af dette stykke skal foretagender anses for forbundne, når de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen over eller kapitalen i foretagenderne.

6. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« ikke anses for at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller af hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) - e) nævnte former for virksomhed, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed som resultat af denne kombination er af forberedende eller af hjælpende karakter.

7. Hvis en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stk.8, handler i en kontraherende stat på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat, skal dette foretagende, uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, anses for at have et fast driftssted i den førstnævnte kontraherende stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, hvis denne person har og sædvanligvis udøver i den førstnævnte stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 6, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i dette stykke.

8. Et foretagende i en kontraherende stat skal ikke anses for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne anden kontraherende stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed. Hvis imidlertid en sådan repræsentants virksomhed udøves udelukkende eller næsten udelukkende på vegne af dette foretagende eller andre foretagender, som er kontrolleret af det eller har en kontrollerende andel af det, skal han ikke anses for en uafhængig repræsentant i dette stykkes betydning.

9. Den omstændighed, at et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden kontraherende stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe og fly skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og til indkomst af fast ejendom, der anvendes til udøvelse af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et fast driftssted, som er beliggende i denne anden kontraherende stat. Hvis foretagendet driver eller har

drevet erhvervsvirksomhed på denne måde, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden kontraherende stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage de fradragsberettigede omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

5. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 forhindre denne kontraherende stat i at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

6. Hvis de oplysninger, der er til rådighed for den kompetente myndighed i en kontraherende stat, er utilstrækkelige til at ansætte den fortjeneste, der skal henføres til et fast driftssted af en person, skal intet i denne artikel påvirke denne kontraherende stats kompetente myndigheds anvendelse af lovgivning eller regler i denne kontraherende stat vedrørende ansættelsen af skattetilsvaret for dette faste driftssted ved et skøn foretaget af den kompetente myndighed i denne kontraherende stat af fortjenesten, som er skattepligtig for det faste driftssted, forudsat at sådan lovgivning eller regler skal anvendes under hensyn til de oplysninger, der er til rådighed for den kompetente myndighed, i overensstemmelse med principperne i denne artikel.

7. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

8. Hvis fortjeneste omfatter indkomster og gevinster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og luftfart

1. Fortjeneste, som et foretagende i en kontraherende stat erhverver ved drift af skibe og fly i international trafik, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel skal fortjeneste ved drift af skibe og fly i international trafik omfatte alle følgende:

a) fortjeneste ved ubemandet udleje af skibe eller fly (bareboat-charter),

- b) fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhængere og lignende udstyr til transport af containere), som anvendes til transport af varer eller gods,

når sådan udleje, henholdsvis sådant brug, rådighedsstillelse eller udleje, har nær tilknytning til drift af skibe eller fly i international trafik.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

4. I tilfælde, hvor foretagender fra flere lande har aftalt at drive skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik sammen i form af et forretningsfællesskab, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i dette forretningsfællesskab, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af foretagenderne, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne kontraherende stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden kontraherende stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte kontraherende stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden kontraherende stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og efter lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), som direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, og har ejet denne del af kapitalen i en uafbrudt periode på mindst et år, og udbyttet fastsættes inden for denne periode;
- b) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer af udbyttet er den anden kontraherende stat eller enhver regeringsinstitution eller enhver enhed, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat efter bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, litra a) – c).
- c) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller anden lignende institution, der udbyder pensionsordninger, hvori fysiske personer kan deltage med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller anden lignende institution er oprettet, skattemæssigt godkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne anden stat;
- d) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier, ”jouissance”-aktier eller ”jouissance”-rettigheder, mineaktier, stifterandele eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier efter lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

6. Hvis en kontraherende stat har opkrævet kildeskat med et højere beløb end den skat, der kan pålægges efter bestemmelserne i denne overenskomst, skal ansøgning om tilbagebetaling af det overskydende beløb indsendes til den kompetente myndighed i denne stat inden for en periode på tre år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket skatten er opkrævet. Tilbagebetalingen skal ske inden for en 6-månedersperiode fra den dato, hvor anmodningen blev forelagt den kompetente myndighed. 6-månedersperioden kan forlænges, hvis begge de kontraherende stater er enige om, at fornøden dokumentation ikke er forelagt den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat og som er den retmæssige ejer af sådanne renter, kan kun beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Udtrykket »renter« som anvendt i denne artikel betyder indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, så vel som indkomst, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af pengelån efter skattelovgivningen i den kontraherende stat, hvorfra indkomsten hidrører.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et fast driftssted, beliggende i denne anden kontraherende stat, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne renter dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

5. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og renternes retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne, set i forhold til den gældsfordring for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og efter lovgivningen i denne kontraherende stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet.

3. Udtrykket »royalties« som anvendt i denne artikel betyder betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelse af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og arbejder på film, bånd eller andre midler til gengivelse til anvendelse i forbindelse med fjernsyn eller radiovirksomhed, ethvert patent, varemærke, mønster eller mo-

del, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger (know how) om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et fast driftssted, beliggende i denne anden kontraherende stat, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne royalties dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og royaltybeløbets retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

3. Fortjeneste, som er foretagende i en kontraherende stat erhverver ved afhændelse af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

4. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end de, der er nævnt i stykke 1, 2 og 3, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

5. I tilfælde, hvor foretagender fra flere lande har aftalt at drive skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik sammen i form af et forretningsfællesskab, finder bestemmelserne i stykke 3 kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i dette forretningsfællesskab, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 14

Personligt arbejde i ansættelsesforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 15, 17, 18, 19 og 20 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne kontraherende stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden kontraherende stat.
2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:
 - a) modtageren opholder sig i den anden kontraherende stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
 - b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og
 - c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden kontraherende stat.
3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne kontraherende stat.

Artikel 15

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller et tilsvarende organ for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat.

Artikel 16

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artikel 15 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden kontraherende stat.
2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.
3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst, som optrædende kunstnere eller sportsudøvere, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved personligt udøvet virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, hvis besøget i denne anden kontraherende stat i det væsentlige er støttet af offentlige midler fra den førstnævnte kontraherende stat, herunder midler fra enhver af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder eller bemyndigede institutioner, eller på indkomst, der

erhverves af en non-profit søgende organisation, for så vidt angår sådan virksomhed, forudsat at ingen del af dets indkomst betales til eller på anden måde står til rådighed for personlig fordel for dets ejere, stiftere eller medlemmer.

Artikel 17

Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og artikel 18, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andet lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten det sker for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i den anden kontraherende stat. Sådanne pensioner og andet lignende vederlag kan dog beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:

- a) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen blev fratrukket i modtagerens skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat; eller
- b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for modtageren i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat.

3. Pensioner skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de udbetales af en pensionskasse eller anden tilsvarende institution, der udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelser, når en sådan pensionskasse eller anden tilsvarende institution er oprettet, skattemæssigt anerkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne kontraherende stat.

Artikel 18

Offentligt hverv

1. a) Gage, løn og andre lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne kontraherende stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
- b) Sådant gage, løn og lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne kontraherende stat, og den pågældende er en i denne kontraherende stat hjemmehørende person, som:
 - (i) er statsborger i denne kontraherende stat; eller
 - (ii) ikke blev hjemmehørende i denne kontraherende stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne kontraherende stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
- b) En sådan pension kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne anden kontraherende stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15 og 17 finder anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 19

Lærere og forskere

En fysisk person, som er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som på invitation fra den førstnævnte kontraherende stats regering eller fra et universitet, læreanstalt, skole, museum eller anden kulturel institution i den førstnævnte kontraherende stat eller under et officielt program for kulturel udveksling opholder sig i denne kontraherende stat i en periode, der ikke overstiger to på hinanden følgende år, udelukkende med det formål at undervise, give lektioner eller udføre forskning ved en sådan institution, skal være fritaget for beskatning i denne kontraherende stat af sit vederlag for denne virksomhed, hvis vederlaget hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 20

Studerende

1. Beløb, som en studerende eller lærling, som er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte kontraherende stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat, under forudsætning af at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

2. For stipendier, legater og vederlag fra ansættelse, som ikke er omfattet af stykke 1, skal en studerende eller lærling, som omtalt i stykke 1, herudover under sådant studium eller uddannelse være berettiget til samme fritagelser, lempelser eller nedsættelser vedrørende beskatning, som indrømmes til personer, der er hjemmehørende i den kontraherende stat, den pågældende besøger.

Artikel 21

Anden indkomst

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

Artikel 22

Formue

1. Formue bestående af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, der ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Formue bestående af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.
3. Formue bestående af skibe og fly, som anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, og rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe og fly, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
4. Al anden formue tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
5. I tilfælde, hvor foretagender fra flere lande har aftalt at drive skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik sammen i form af et forretningsfællesskab, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af formuen, som svarer til den andel i dette forretningsfællesskab, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. Den gældende lovgivning i de kontraherende stater skal fortsat være gældende for beskatning i de respektive kontraherende stater, med mindre der i denne overenskomst er aftalt regler, der medfører andet.
2. Det er aftalt, at dobbeltbeskatning skal undgås i overensstemmelse med følgende stykker i denne artikel:
 - 1) a) I Kuwait:

I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Kuwait, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes både i Kuwait og Danmark, skal Kuwait indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Danmark, og indrømme fradrag i den pågældende persons skat på formuen med et beløb svarende til den formueskat, der er betalt i Danmark.

Sådant fradrag skal dog ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst eller formue, som kan beskattes i Danmark.
 - b) I Danmark:
 - a. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Kuwait, skal Danmark - medmindre bestemmelserne i punkt c medfører andet - indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten eller formuen med et beløb svarende til den indkomstskat eller formueskat, som er betalt i Kuwait.
 - b. Fradraget skal dog ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst eller formue, som kan beskattes i Kuwait.
 - c. Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Kuwait, kan Danmark medregne denne indkomst eller denne formue i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten eller formueskatten tillade fradrag for den del af indkomstskatten eller formueskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Kuwait, eller den formue, der ejes i Kuwait.

- 2) Ved anvendelsen af denne artikel skal Zakat, som nævnt i artikel 2, stykke 3, litra a, punkt iii, anses som en indkomstskat.

Artikel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

4. Uanset bestemmerne i stykke 1, 2 og 3 skal intet i denne artikel påvirke retten for hver af de kontraherende stater til at indrømme fritagelse for eller nedsættelse af beskatning efter dens interne love, forskrifter eller administrative praksis til dens egne statsborgere, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Sådant fritagelse eller nedsættelse gælder dog ikke, for så vidt angår den del af kapitalen i selskaber, der er ejet af personer, som er statsborgere i den anden kontraherende stat.

5. Intet i denne artikel skal fortolkes som pålæggende en retlig forpligtelse på en kontraherende stat til at udvide til personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fordelingen af enhver behandling, begunstigelse eller rettighed, som kan indrømmes til enhver anden kontraherende stat eller personer, hjemmehørende i denne stat, i kraft af dannelse af en told union, økonomisk union, særlige aftaler, et frihandelsområde eller i kraft af enhver regional eller underregional ordning, der helt eller hovedsagelig vedrører kapitalbevægelse og/eller beskatning, som den førstnævnte kontraherende stat er omfattet af.

6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse kontraherende stater interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet

ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges af vegne af de kontraherende stater, deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er indhentet efter denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse eller retsafølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af stykke 1, eller tilsyn med det førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan indhentes efter denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i medfør af denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte de foranstaltninger, som er til rådighed for at indhente de anmodede oplysninger, uanset om den anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i

det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller person, der optræder som bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 27

Forskellige regler

1. Bestemmelserne i denne overenskomst skal ikke kunne fortolkes således, at de på nogen måde begrænser nogen undtagelse, fritagelse, fradrag, godtgørelse eller andet nedslag, som nu eller senere indrømmes enten

- a) efter en kontraherende stats lovgivning om fastsættelsen af skat, der pålægges af denne kontraherende stat; eller
- b) efter enhver anden særlig ordning for beskatning i forbindelse med økonomisk eller teknisk samarbejde mellem de kontraherende stater.

2. De kompetente myndigheder i hver kontraherende stat kan give forskrifter med henblik på at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst.

Artikel 28

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af en diplomatisk repræsentation, et konsulært embede eller en international organisation nyder efter folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 29

Ikrafttræden

Hver af de kontraherende stater skal underrette den anden om gennemførelsen af de forfatningsmæssige betingelser for ikrafttræden af denne overenskomst. Overenskomsten skal træde i kraft på datoen for den sidste af disse underretninger, og dens bestemmelser skal derefter have virkning i begge kontraherende stater:

- a) for så vidt angår kildeskatter, på beløb, der betales eller godskrives på eller efter den 1. januar i det år, hvori overenskomsten er underskrevet;
- b) for så vidt angår andre skatter, for skattepligtsperioder, der begynder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvori overenskomsten er underskrevet.

Artikel 30

Varighed og opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver kontraherende stat kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelse af overenskomsten mindst seks måneder før udgangen af ethvert kalender år, der følger efter udløbet af en periode på fem år fra det år, hvor overenskomsten træder ikraft. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning i begge kontraherende stater

- a) for så vidt angår kildeskatter, på beløb, der betales eller godskrives på eller efter den 1. januar i det år, hvori der gives meddelelse om opsigelse;
- b) for så vidt angår andre skatter, for skattepligtsperioder, der begynder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvori der gives meddelelse om opsigelse.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i Kuwait,
den 10. Rajab 1431 H,
som svarer til den 22. juni 2010,
i to eksemplarer på dansk, arabisk og engelsk, alle tekster med samme gyldighed. I tilfælde af afvigelse skal den engelske tekst være afgørende.

For Regeringen i Kongeriget Danmark

For Regeringen i Staten Kuwait

Christian Kønigsfeldt
Danmarks Ambassadør

Khalifa M. Hamada
Departementschef, Finansministeriet

Protokol

Ved undertegnelsen af overenskomsten til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og formueskatter mellem regeringen i Staten Kuwait og regeringen i Kongeriget Danmark er undertegnede enige om, at de følgende bestemmelser skal udgøre en integreret del af overenskomsten:

1. Til artiklerne 5 og 7

Der er enighed om, at når et foretagende i en kontraherende stat sælger varer eller driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, skal det faste driftssteds fortjeneste fastsættes kun på grundlag af det vederlag, der kan henføres til den aktuelle virksomhed i den faste driftssted for sådant salg eller erhvervsvirksomhed. I særdeleshed, hvad angår kontrakter for inspektion, forsyning, montering eller anlæg af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller ejendom eller offentlige arbejder, hvor et foretagende har et fast driftssted, skal sådant fast driftssteds fortjeneste fastsættes kun på grundlag af den del af kontrakten, som effektivt er udført af det faste driftssted i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende. Fortjeneste, der vedrører den del af kontrakten, som er udført af et foretagendes hovedkontor, kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

2. Til artikel 10, stykke 2, litra a

Der er enighed om, at når udbytte betales af et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, til et selskab, der er hjemmehørende i Kuwait, og sådant udbytte efter den gældende lovgivning i Kuwait beskattes med en sats, der er lavere end 15 pct., så kan Danmark opkræve en skat, der ikke overstiger 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

3. Til artiklerne 11 og 12

En kontraherende stat kan i overensstemmelse med gældende skattelovgivning i denne stat beskatte renter og royalties, der betales af et selskab, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat, til et selskab, en trust, et interessentskab eller enhver anden juridisk person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, når

- a) mere end 50 pct. af kapitalen eller af stemmerne i det selskab, den trust, det interessentskab eller den anden juridiske person, der modtager disse renter eller royalties, er ejet eller kontrolleret direkte eller indirekte af en person eller af forbundne selskaber, trusts, interessentskaber eller andre juridiske personer, som ikke er hjemmehørende i en af de kontraherende stater eller i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Område, og
- b) disse renter eller royalties ville ikke blive omfattet af en nedsat skattesats eller skattefritagelse i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, efter bestemmelserne i nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale indgået mellem denne stat og andre stater eller jurisdiktioner, hvis de var betalt direkte fra selskabet i den førstnævnte stat til nogen person eller forbundne selskaber, trusts eller interessentskaber eller andre juridiske personer, som direkte eller indirekte deltager i ejerskabet eller kontrollen af selskabet, hvortil disse renter eller royalties betales.

Ved anvendelsen af disse bestemmelser skal udtrykket ”forbundne selskaber, trusts eller interessentskaber eller andre juridiske personer” betyde selskaber, trusts eller interessentskaber eller andre juridiske personer, hvori de samme personer deltager direkte eller indirekte i ledelse, kontrol eller kapital.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i Kuwait,
den 10. Rajab 1431 H,
som svarer til den 22. juni 2010,
i to eksemplarer på dansk, arabisk og engelsk, alle tekster med samme gyldighed. I tilfælde af afvigelse skal den engelske tekst være afgørende.

For Regeringen i Kongeriget Danmark

Christian Kønigsfeldt
Danmarks Ambassadør

For Regeringen i Staten Kuwait

Khalifa M. Hamada
Departementschef, Finansministeriet

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre den dansk-kuwaitiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, når overenskomstens betingelser herfor er opfyldt. Med en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne tiltræder overenskomsten. Overenskomsten træder i kraft, når den er tiltrådt af både den danske og den kuwaitiske regering.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse lande. Overenskomsten medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem landene.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst giver personer og selskaber fra det ene land bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land – både som følge af, at dobbeltbeskatning undgås, og som følge af, at der er større klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Skattesystemet i Kuwait er specielt derved, at Kuwait ikke beskatter personer, hjemmehørende i Kuwait, hvis de er kuwaitiske statsborgere, ligesom Kuwait ikke beskatter selskaber, hjemmehørende i Kuwait i det omfang, de er ejet af kuwaitiske statsborgere. Kuwait beskatter derimod udenlandske personer og selskaber, som udøver aktivitet i Kuwait eller leverer tjenesteydelser til kunder i dette land, af indkomsten herved med op til 55 pct. Kuwait beskatter ofte på grundlag af bruttoindkomsten, uanset at der er omkostninger forbundet med erhvervelsen af indkomsten. Kuwait beskatter ofte også den del af indkomsten, som vedrører aktivitet udført uden for Kuwait, f.eks. i indkomstmodtagerens hovedkontor.

Der vil således typisk ikke opstå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber hjemmehørende i Kuwait modtager indkomst fra kilder i Danmark, hvorimod der kan opstå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber hjemmehørende i Danmark modtager indkomst fra Kuwait.

Når personer og selskaber her i landet modtager indkomst fra kilder i Kuwait, vil der desuden ofte blive tale om kuwaitisk beskatning af indkomsten med en skattesats, der er højere end dansk skattesats.

Flere vesteuropæiske lande – som Tyskland, UK, Nederlandene, Belgien, Schweiz og Østrig – har indgået

dobbeltbeskatningsoverenskomster med Kuwait. Disse overenskomster har til formål at begrænse Kuwaits mulighed for at beskatte personer og selskaber fra de pågældende lande af indkomst fra Kuwait. Overenskomsterne er indgået på grundlag af gensidighed, så de medfører også begrænsninger i disse landes mulighed for at beskatte kuwaitiske personer og selskaber af indkomst fra de pågældende lande.

Danmark har nu indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Kuwait for på samme måde at sikre begrænsninger i kuwaitisk beskatning for danske personer og selskaber, som har indkomst fra Kuwait, så de stort set opnår samme kuwaitiske skattevilkår som tilsvarende personer og selskaber fra andre lande, der har en overenskomst med Kuwait. Overenskomstens regler om begrænsning af beskatning gælder dog for begge lande, så den medfører også en begrænsning af Danmarks muligheder for at beskatte kuwaitiske personer og selskaber af indkomst her fra landet.

2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge lande beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i det ene land, modtager indkomst fra det andet land.

Overenskomsten har også regler om formuebeskatning af personer og selskaber, der er hjemmehørende i det ene land og ejer formue i det andet land. Hverken Danmark eller Kuwait har i dag regler om generel formuebeskatning, så overenskomstens regler på dette punkt har ikke praktisk betydning.

2.1. Personer og selskaber her i landet med indkomst fra Kuwait

Danmark beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, som udgangspunkt er fuldt skattepligtig til Danmark, dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. Det følger af statskattelovens § 4.

Når en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra kilder i Kuwait, beskatter Danmark denne indkomst. Modtageren er også skattepligtig i Kuwait af denne indkomst i overensstemmelse med de kuwaitiske skatteregler.

Der kan dermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. I dag lempes Danmark dobbeltbeskatningen efter reglen i ligningslovens § 33. Det medfører, at den danske skat af den kuwaitiske indkomst nedsættes med det beløb, som Kuwait har opkrævet i skat af samme indkomst.

Kuwait beskatter ofte udenlandske foretagender på grundlag af deres bruttoindkomst fra dette land, idet foretagenderne ikke får fradrag ved den kuwaitiske beskatning for de omkostninger, der er forbundet med erhvervelsen af denne indkomst. Desuden beskatter Kuwait ofte den samlede indkomst, uanset at indkomsten også vedrører aktivitet udført uden for Kuwait. Den kuwaitiske beskatning er på op til 55 pct.

Når et dansk foretagende har indkomst fra Kuwait, kan dobbeltbeskatningslempelse efter ligningslovens § 33 højst medføre bortfald af den danske skat, som er regnet af nettoindkomsten fra dette land.

For danske foretagender med indkomst fra Kuwait er den kuwaitiske skat derfor ofte højere end den danske skat.

Desuden er den kuwaitiske skat for danske foretagender med virksomhed i Kuwait typisk højere end den kuwaitiske skat for foretagender i andre lande, som har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Kuwait, idet disse foretagender får den kuwaitiske skat nedsat efter denne overenskomst.

2.2. Personer og selskaber i Kuwait med indkomst fra Danmark

Danmark har regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er omfattet af fuld skattepligt, men modtager indkomst fra kilder i Danmark. Den begrænsede skattepligt medfører, at Danmark beskatter personer og selskaber, som er hjemmehørende i andre lande, af en række indkomsttyper, som de pågældende modtager fra Danmark. Kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 opregner de indkomsttyper, der er omfattet af begrænset skattepligt. Desuden medfører kulbrinteskattelovens § 1, at personer og selskaber, som ikke er omfattet af fuld skattepligt, er begrænset skattepligtige af enhver form for indkomst i forbindelse med såkaldt kulbrintevirksomhed.

Når en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Kuwait, modtager indkomst fra kilder her i landet, beskatter Danmark denne indkomst efter reglerne for begrænset skattepligtige personer og selskaber.

Der er derimod ikke begrænset skattepligt af indkomst, som den kuwaitiske stat erhverver fra kilder her i landet.

Kuwaits skattesystem er specielt derved, at Kuwait ikke beskatter personer, hjemmehørende i dette land, hvis de er kuwaitiske statsborgere, og Kuwait beskatter ikke

selskaber, hjemmehørende i dette land i det omfang, de er ejet af kuwaitiske statsborgere. Kuwait beskatter altså ikke personer og selskaber, hjemmehørende i dette land, af indkomst fra kilder i Danmark.

2.3. Indholdet af dobbeltbeskatningsoverenskomsten

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Kuwait skal hindre dobbeltbeskatning, og det formål kan kun opnås ved, at den ene eller den anden stat eller begge stater nedsætter den beskatning, som skulle ske efter den interne skattelovgivning, hvis der ikke var en overenskomst.

Overenskomsten har derfor en række regler (artikel 6 – 21) vedrørende forskellige typer indkomst, som angiver, hvornår Danmark henholdsvis Kuwait kan beskatte indkomst, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten).

For kildestaten er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt fratager sin begrænsede skattepligt på indkomst, som erhverves af en modtager i den anden stat. Den dansk-kuwaitiske dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører f.eks. således, at Danmark kun kan gennemføre beskatning efter reglerne om begrænset skattepligt af indkomst, som personer og selskaber i Kuwait modtager fra Danmark, i det omfang beskatningen er i overensstemmelse med overenskomsten. Tilsvarende gælder for Kuwaits beskatning af indkomst, som personer og selskaber i Danmark modtager fra Kuwait.

Det bemærkes dog, at overenskomsten alene omfatter fysiske personer, som er hjemmehørende i Kuwait, hvis de er kuwaitiske statsborgere. Overenskomsten begrænser altså ikke Danmarks adgang til at beskatte personer i Kuwait, som modtager indkomst her fra landet, hvis de pågældende er statsborgere i Danmark og andre lande uden samtidig at være kuwaitiske statsborgere.

For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i denne stats ret til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, af indkomst fra den anden stat, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jf. nedenfor.

Overenskomsten har tilsvarende regler (artikel 22) om formue, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, har i den anden stat.

Det bemærkes, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan medføre, at Danmark kan beskatte en indkomst. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra Kuwait, skal der være hjemmel til dette såvel i overens-

komsten som i den interne danske skattelovgivning. Selv om Danmark efter overenskomsten har ret til at beskatte en bestemt type indkomst, sker der kun dansk beskatning af den pågældende indkomst i det omfang, der er hjemmel i de danske skatteregler til at beskatte indkomsten.

Udover bestemmelser om fordeling af beskatningsretten har overenskomsten en bestemmelse om, hvordan de to stater skal lempe for dobbeltbeskatning (artikel 23). Den såkaldte *metodebestemmelse* angiver, hvordan en stat skal lempe for dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat (bopælsstaten), modtager indkomst fra den anden stat (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de andre artikler i overenskomsten. Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi overenskomsten ikke hindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst ved beskatningen, selv om kildestaten har ret til at beskatte denne indkomst.

Lempelsesmetoden for Danmarks vedkommende er *credit-metoden*. For en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark med indkomst fra Kuwait medfører denne indkomst, at hvis Kuwait efter overenskomsten kan beskatte indkomsten, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den betalte kuwaitiske skat. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33.

Lempelsesmetoden gælder også for formueskat, hvilket dog ikke har praktisk betydning, så længe hverken Danmark eller Kuwait har generel formuebeskatning.

Overenskomsten har en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler (artikel 25). For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Endvidere har overenskomsten en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 26). Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til de kuwaitiske skattemyndigheder til brug ved kuwaitisk beskatning. Om nødvendigt skal de danske myndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollovens regler. Tilsvarende skal skattemyndighederne i Kuwait sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende oplysningerne

ved skatteligningen her i landet. Artiklen giver også hjemmel til, at kuwaitiske embedsmænd kan være til stede ved en undersøgelse, som de danske skattemyndigheder foretager hos personer eller selskaber her i landet, og omvendt.

Endelig indeholder overenskomsten bestemmelser om diplomater (artikel 28) og bestemmelser om ikrafttræden og om opsigelse af overenskomsten (artikel 29 og 30).

Den dansk-kuwaitiske dobbeltbeskatningsoverenskomst er i vidt omfang formuleret på grundlag af den såkaldte OECD-model, som også ligger til grund for det danske forhandlingsoplæg.

OECD-modellen er udarbejdet som en anbefaling til udformningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Modellen har bemærkninger, som angiver fortolkningen af overenskomstens artikler. Modellen er som nævnt kun en anbefaling og derfor ikke bindende for staterne. OECD's medlemsstater kan indsætte forbehold om, at de ikke er enige i en artikel i modellen, og observationer om, at de ikke er enige i bemærkningernes fortolkning af en artikel eller har særlige synspunkter. Ikke-medlemsstater kan indsætte deres positioner til modellen. Kuwait har dog ikke indsat sådanne positioner. I praksis ses mange afvigelser fra modellen i de overenskomster, som de forskellige stater har indgået.

Som følge af, at den nye overenskomst er formuleret på grundlag af OECD-modellen, vil Danmark også fortolke den i overensstemmelse med bemærkningerne til OECD-modellens artikler. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor overenskomstens bestemmelser er formuleret anderledes end OECD-modellen.

Overenskomsten har dog særlige regler som følge af, at Kuwait ikke beskatter personer, hjemmehørende i dette land, og selskaber, hjemmehørende i dette land, i det omfang de er ejet af kuwaitiske statsborgere.

Bestemmelsen om ikke-diskriminering i artikel 24 pålægger således ikke Kuwait at give personer og selskaber med skattemæssigt hjemsted i Danmark og indkomst fra Kuwait samme skattemæssige behandling som personer og selskaber, hjemmehørende i Kuwait.

I en protokol er der aftalt begrænsninger i en stats pligt til at nedsætte eller fratage beskatning af udbytter, renter og royalties, der betales fra et selskab i denne stat til et selskab i den anden stat.

3. *Dobbeltbeskatningsoverenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret*

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indskrænker som ovenfor nævnt Danmarks muligheder for at gennemføre den beskatning, som skulle gennemføres efter de danske skatteregler, hvis Danmark ikke havde en dobbeltbe-

skatningsoverenskomst med Kuwait. Disse skatteregler omtales herefter som intern dansk skatteret.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten lemper altså beskattningen i forhold til den beskattning, som skulle ske efter intern dansk skatteret.

Overenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret er omtalt nedenfor. Der redegøres først for dansk begrænset skattepligt af indkomst, som hidrører fra Danmark og betales til en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Kuwait efter overenskomstens artikel 4 (3.1), derefter for dansk fuld skattepligt af indkomst, som hidrører fra Kuwait og betales til en person eller et selskab, der er hjemmehørende i Danmark efter artikel 4 (3.2), og derefter for det tilfælde, at en person eller et selskab har ”dobbelt domicil”, fordi pågældende er omfattet af fuld skattepligt i begge stater, men hjemmehørende i Kuwait efter artikel 4 (3.3). Til sidst omtales særlige artikler (3.4).

I redegørelsen er en kort omtale af overenskomstens enkelte artikler. Artiklerne er også omtalt under de særlige bemærkninger til § 1.

3. 1. Betydningen for dansk begrænset skattepligt af indkomst her fra landet

Artiklerne 5 – 21 vedrører Danmarks mulighed for at gennemføre de gældende regler i intern dansk skatteret om begrænset skattepligt af personer og selskaber i Kuwait, som modtager indkomst fra kilder her i landet. Efter kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 er personer og selskaber i Kuwait begrænset skattepligtige af de indkomsttyper, der er opregnet i disse bestemmelser. I det følgende bruges udtrykket ”personer og selskaber i Kuwait” om personer og selskaber, der er hjemmehørende i denne stat, som er begrænset skattepligtige til Danmark. Udtrykket ”et kuwaitisk foretagende” benyttes om et foretagende, der drives af personer eller selskaber i Kuwait.

Det bemærkes vedrørende personer, at overenskomsten kun gælder for personer, hjemmehørende i Kuwait, hvis de er kuwaitiske statsborgere, jf. artikel 4, stk. 1, litra a. Overenskomsten begrænser altså ikke Danmarks adgang til at beskatte personer i Kuwait, som modtager indkomst her fra landet, hvis de pågældende er statsborgere i Danmark eller andre lande uden samtidig at være kuwaitiske statsborgere.

Artikel 5 og artikel 7 angår beskattning af fortjeneste ved erhvervmæssig virksomhed. Efter artikel 7 kan et kuwaitisk foretagendes fortjeneste ved erhvervmæssig virksomhed kun beskattes i Kuwait. Hvis et kuwaitisk foretagende udøver erhvervsaktivitet gennem et såkaldt fast driftssted her i landet, kan Danmark dog be-

skatte foretagendet, men kun af fortjeneste, som det har opnået gennem det faste driftssted.

Artikel 5 definerer fast driftssted. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en olie- eller gaskilde eller andet sted for indvinding af naturforekomster.

Fast-driftssted-begrebet omfatter desuden en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde, som opretholdes i mere end ni måneder, samt en borerig eller anden installation til efterforskning af naturforekomster, hvis virksomheden varer i mere end 12 måneder.

Endvidere omfatter fast-driftssted-begrebet endvidere tilfælde, hvor et foretagende fra den ene stat yder tjenesteydelser, som f.eks. rådgivning, i den anden stat, hvis denne virksomhed varer i mere end ni måneder.

Kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, medfører, at personer og selskaber i Kuwait er begrænset skattepligtige af fortjeneste, som de opnår gennem et fast driftssted her i landet.

Fast driftssted ved anvendelsen af intern dansk ret defineres som hovedregel efter definitionen af fast driftssted i OECD-modellens artikel 5. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør dog et fast driftssted fra 1. dag.

Endvidere er personer og selskaber i Kuwait begrænset skattepligtige af enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter eller dertil knyttet virksomhed, herunder anlæg af rørledninger, forsyningstjeneste samt skibstransport eller rørledningstransport af indvundne kulbrinter, jf. kulbrinteskattelovens § 1.

Ni-måneders begrænsningen i dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 5, stk. 3, medfører, at Danmark ikke kan beskatte personer og selskaber i Kuwait af fortjeneste ved bygge, anlægs- eller monteringsarbejde her i landet af en varighed på op til ni måneder.

12-måneders begrænsningen i artikel 5, stk. 5, medfører, at Danmark ikke kan beskatte personer og selskaber i Kuwait af fortjeneste ved forundersøgelse, efterforskning eller indvinding af kulbrinter her i landet af en varighed på op til 12 måneder.

Artikel 6 medfører, at indkomst af fast ejendom (herunder indkomst af land- og skovbrug) kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Bestemmelsen omfatter også indkomst ved udleje af fast ejendom.

Artikel 6 svarer til bestemmelserne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, som medfører, at personer og selskaber i Kuwait er begrænset skattepligtige af indkomst fra fast ejendom her i landet. Denne beskattning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 8 medfører, at et foretagendes indkomst fra drift af international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende. Under visse betingelser gælder det samme for indkomst ved udleje af skibe og fly samt indkomst fra drift af containere.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte et kuwaitisk skibs- eller luftfartsforetagende, som har indkomst ved international trafik til og fra Danmark, selv om det pågældende foretagende har fast driftssted her i landet.

Artikel 9 medfører, at transaktioner mellem forbundne foretagender fra de to stater skal foregå på markedsvilkår, dvs. som om handlen eller transaktionen var sket mellem uafhængige parter (det såkaldte arms-længde-princip). Efter artikel 9, stk. 1, kan en stat forhøje fortjenesten, som et foretagende i denne stat oplyser, at det havde ved interne transaktioner med et koncernforbundet foretagende i den anden stat, så fortjenesten kommer til at svare til, hvad der ville blive aftalt mellem uafhængige parter. Artikel 9, stk. 2, medfører, at i så fald skal den anden stat foretage en passende regulering af fortjenesten for det koncernforbundne foretagende i den anden stat.

Artikel 10 indskrænker Danmarks mulighed for at beskatte udbyttebetalinger fra danske selskaber, hvis udbyttets retmæssige ejer er personer og selskaber hjemmehørende i Kuwait, jf. artikel 10, stk. 2. Den danske skat af udbyttet må højst være på 15 pct. af udbyttets bruttobeløb. Den danske skat må dog højst være på 5 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis udbyttets retmæssige ejer er en pensionskasse, hjemmehørende i Kuwait.

Danmark må dog slet ikke beskatte udbyttet i to tilfælde, jf. artikel 10, stk. 2, litra a og b.

Danmark må ikke beskatte udbyttet, hvis dets retmæssige ejer er et selskab, hjemmehørende i Kuwait, som ejer mindst 25 pct. af det danske selskab. En protokolbestemmelse medfører dog, at Danmark alligevel må opkræve en skat på 15 pct., hvis udbyttet betales til et selskab i Kuwait, og dette land beskatter selskabet af udbyttet med en skattesats på under 15 pct.

Danmark må heller ikke beskatte udbyttet, hvis dets retsmæssige ejer er den kuwaitiske stat eller en kuwaitisk regeringsinstitution. Det gælder også, hvis den retmæssige ejer er en enhed, stiftet i Kuwait, hvor hele kapitalen er tilvejebragt af den kuwaitiske stat, eventuelt sammen med andre stater, dog kun i det omfang enheden er ejet af den kuwaitiske stat, jf. artikel 4, stk. 2, litra c.

Danmark kan dog alligevel beskatte udbyttet i overensstemmelse med intern skatteret, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og udbyttet er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 10, stk. 4.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, er en person eller et selskab i Kuwait begrænset skattepligtig af udbytte, som pågældende modtager fra et dansk selskab.

Der er også begrænset skattepligt af afståelsessummer i tilfælde, hvor aktier afstås til det selskab, som har udstedt dem, og hvor afståelsen er omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Det bemærkes, at Danmark har taget forbehold til OECD-modellens artikel 10 om, at Danmark i visse tilfælde anser vederlaget for afståelse af aktier som udbytte, der er omfattet af artikel 10.

Skatten er som udgangspunkt på 28 pct. af udbyttets bruttobeløb, men skatten nedsættes til 15 pct., hvis udbyttomodtageren ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det danske selskab, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 2. Der er dog ikke begrænset skattepligt af udbytte af datterselskabsaktier, når beskattningen af udbyttet skal frafaldes eller nedsættes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Danmark beskatter ikke fremmede stater.

Hvis en person eller et selskab i Kuwait har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af overskuddet af dette driftssted, og i denne skattepligtige indkomst indgår eventuelt udbytte af aktier i danske selskaber, hvis aktierne er knyttet til det faste driftssted. For så vidt angår personer gælder dette dog alene for udbytte af næringsaktier. Denne beskattning er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4.

Den vigtigste virkning af overenskomsten er altså, at hvis en kuwaitisk pensionskasse modtager udbytte fra et dansk selskab, skal den danske skat af udbyttet nedsættes fra 15 pct. til 5 pct.

Indgåelsen af overenskomsten medfører også, at hvis en person i Kuwait ejer mere end 10 pct. af et dansk selskab, bliver den pågældende omfattet af reglerne i kildeskattelovens 2, stk. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 2, hvorefter den danske skat af udbytte nedsættes fra 28 pct. til 15 pct.

Artikel 11 medfører, at Danmark ikke kan beskatte rentebetalinger fra kilder her i landet, hvis renternes retmæssige ejer er hjemmehørende i Kuwait.

En protokol til overenskomsten medfører dog, at Danmark alligevel kan beskatte renterne i overensstemmelse med intern skatteret, hvis det kuwaitiske selskab, som modtager renterne, i overvejende grad er ejet eller kontrolleret af personer og selskaber, som ikke er hjemmehørende i hverken Kuwait eller Danmark eller anden EU- eller EØS-stat, og som ikke ville være berettiget til fritagelse for dansk beskattning af renterne efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale mellem

Danmark og den stat, hvor de er hjemmehørende, hvis renterne var betalt direkte til dem.

Danmark kan under alle omstændigheder beskatte renterne i overensstemmelse med intern skatteret, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og renterne er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 11, stk. 3.

Efter kildeskatteloven er der ikke hjemmel til begrænset skattepligt af personer i Kuwait, som modtager renter fra kilder her i landet.

Selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, medfører, at et selskab i Kuwait under visse betingelser er begrænset skattepligtigt af renter fra et koncernforbundet dansk selskab. Skatten udgør 25 pct. af renternes bruttobeløb. Den begrænsede skattepligt bortfalder dog under visse betingelser, bl.a. hvis det kuwaitiske selskab er omfattet af kuwaitisk selskabsbeskatning, der udgør mindst 75 pct. af dansk selskabsskat. Selv om et kuwaitisk selskab ikke opfylder betingelsen om kuwaitisk beskatning og derfor er omfattet af dansk begrænset skattepligt, vil overenskomstens artikel 11 som udgangspunkt medføre, at Danmark ikke kan gennemføre beskatningen. Danmark kan dog alligevel beskatte renterne, hvis det kuwaitiske selskab i overvejende grad er ejet af personer og selskaber i andre lande end Kuwait, og betingelserne i protokolbestemmelsen er opfyldt.

Hvis den person eller det selskab i Kuwait, som er retmæssig ejer af renterne, har et fast driftssted her i landet, er den pågældende begrænset skattepligtigt af overskuddet af dette driftssted, og i denne skattepligtige indkomst indgår eventuelle renter fra kilder her i landet, som er knyttet til dette driftssted. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3.

Artikel 12 medfører, at Danmark kan beskatte royalty-betalinger fra kilder her i landet, men skatten må højst være 10 pct. af royalty-beløbets bruttobeløb, hvis royalty-beløbets retmæssige ejer er hjemmehørende i Kuwait.

En protokol til overenskomsten medfører dog, at Danmark i nogle tilfælde alligevel kan beskatte royaltybeløbet i overensstemmelse med intern dansk ret. Der er en betingelse, at det kuwaitiske selskab, som modtager beløbet, i overvejende grad er ejet eller kontrolleret af personer og selskaber, som ikke er hjemmehørende i hverken Kuwait eller Danmark eller en anden EU- eller EØS-stat. Danmark beskatter dog ikke, hvis de personer og selskaber, som kontrollerer det kuwaitiske selskab, ville være berettiget til fritagelse for dansk beskatning af royaltybeløbet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale mellem Danmark og den stat, hvor de er hjemmehørende, hvis beløbet var betalt direkte til dem.

Danmark kan under alle omstændigheder beskatte royalty i overensstemmelse med intern dansk skatteret, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og royalty-beløbet er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 12, stk. 3.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 8, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, er personer og selskaber i Kuwait begrænset skattepligtige af royalty fra kilder her i landet. Royalty defineres i kildeskattelovens § 65 C, stk. 4. Royalty-definitionen i intern dansk skatteret er snævrere end definitionen af royalty i overenskomstens artikel 12, stk. 3. Skatten udgør 25 pct. af royalty-beløbets bruttobeløb.

Overenskomstens artikel 12 medfører, at den danske skat af royalty-betalinger fra Danmark til Kuwait skal nedsættes fra 25 pct. til 10 pct. af royalty-beløbets grundbeløb, hvis den retmæssige ejer er hjemmehørende i Kuwait. Danmark kan dog opkræve skat på 25 pct., hvis den rettighed, som der betales royalty for, indgår som et aktiv i et fast driftssted, som ejeren har her i landet. Danmark kan også opkræve skat på 25 pct., hvis royalty-beløbet betales til et selskab i Kuwait, der i overvejende grad er ejet af personer og selskaber i andre lande end Kuwait, og betingelserne i protokolbestemmelsen er opfyldt.

Artikel 13 medfører, at Danmark kan beskatte personer og selskaber i Kuwait af gevinst ved afhændelse af fast ejendom, beliggende her i landet, og af gevinst ved afhændelse af et fast driftssted, beliggende her i landet (herunder aktiver, som indgår i driftsstedet).

Danmark kan derimod ikke beskatte personer og selskaber i Kuwait af gevinst ved afhændelse af andre aktiver, herunder især aktier i danske selskaber, under forudsætning af, at aktiverne ikke indgik i et fast driftssted, som de pågældende har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, er personer og selskaber i Kuwait begrænset skattepligtige af gevinst ved afhændelse af fast ejendom her i landet, samt af gevinst ved afhændelse af fast driftssted her i landet, herunder aktiver i det faste driftssted. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomstens artikel 13, stk. 1 og 3.

Efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra h, er selskaber i Kuwait begrænset skattepligtige af gevinst på visse fordringer, såfremt betingelserne for begrænset skattepligt af renter er opfyldt, dvs. især at den danske skyldner og den udenlandske fordringshaver er koncernforbundet.

Der er derimod ikke regler om begrænset skattepligt af gevinst, som en person eller et selskab i Kuwait opnår

ved afståelse af aktier, medmindre disse indgik i et fast driftssted her i landet.

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 13, stk. 4, medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatningen af gevinst ved afhændelse af fordringer, hvis fordringshaver er hjemmehørende i Kuwait, medmindre fordringen indgik som et aktiv i fordringshavers faste driftssted her i landet.

Artikel 14 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Kuwait, af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis den pågældende opholder sig her i landet i en eller flere perioder på tilsammen over 183 dage i en 12-måneders periode, eller lønnen m.v. betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende her i landet, eller lønnen m.v. påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, er en person fra Kuwait begrænset skattepligtig af løn m.v. for arbejde udført her i landet for en person eller et selskab, der er fuldt skattepligtig, eller for et fast driftssted, som den pågældendes udenlandske arbejdsgiver har her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Der er derimod ikke hjemmel i intern dansk skatteret til at udnytte retten efter overenskomsten til at beskatte en person fra Kuwait af løn for arbejde udført her i landet i tilfælde, hvor personen opholder sig her i landet i mere end 183 dage for sin kuwaitiske arbejdsgiver, som ikke har fast driftssted her i landet.

Artikel 15 medfører, at Danmark ikke kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Kuwait, af bestyrelsesshonorar fra et dansk selskab.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2, er en person fra Kuwait begrænset skattepligtig af vederlag for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lign.

Artikel 15 medfører, at Danmark ikke kan gennemføre denne beskatning.

Artikel 16 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Kuwait, af indkomst som optrædende kunstner eller som sportsudøver ved personligt udøvet virksomhed her i landet. Det samme gælder, selv om indkomsten ved denne virksomhed ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person eller et selskab. Danmark kan dog ikke beskatte indkomsten, hvis virksomheden som kunstner eller sportsudøver her i landet helt eller i væsentligt omfang er støttet af midler fra Kuwait.

Der er ikke hjemmel i intern dansk skatteret til at udnytte retten efter overenskomsten til at beskatte en per-

son fra Kuwait af indkomst som optrædende kunstner eller sportsudøver her i landet, medmindre den pågældende er ansat af en dansk arbejdsgiver under sådanne forhold, at der er tale om et ansættelsesforhold.

Artikel 17 medfører for det første, at Danmark kan beskatte personer i Kuwait af sociale pensioner og ydelser samt af udbetalinger fra andre ordninger, som er finansieret af midler fra den danske stat.

Bestemmelsen medfører for det andet, at Danmark kan beskatte personer i Kuwait af udbetalinger fra danske pensionsordninger, når der tidligere er givet fradrag ved dansk beskatning for indbetalinger til disse ordninger, eller når en arbejdsgivers indbetalinger til ordningen ikke var skattepligtige i Danmark for arbejdstageren.

Efter kildeskattelovens § 2 er personer i Kuwait begrænset skattepligtige af deres udbetalinger fra private pensionsordninger, som er skattebegünstiget efter pensionsbeskatningsloven. Tilsvarende er personer i Kuwait begrænset skattepligtige af sociale pensioner og andre sociale ydelser her fra landet, herunder arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge, samt af stipendier efter lov om statens uddannelsesstøtte. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 18 medfører, at når en person i Kuwait modtager løn eller lignende vederlag, herunder pension, fra Danmark for varetagelse af hverv for den danske stat (eller dansk myndighed), er det kun Danmark, der kan beskatte lønnen m.v. Det er dog kun Kuwait, der kan beskatte lønnen m.v., hvis arbejdet er udført i Kuwait, og den pågældende er kuwaitisk statsborger. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke for løn m.v. for arbejde i en erhvervsvirksomhed, drevet af stat (eller anden myndighed).

Efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, omfatter den fulde skattepligt til Danmark også danske statsborgere, som den danske stat, regioner, kommuner eller andre offentlige institutioner m.v. har udsendt til tjeneste uden for riget, samt disse personers samlevende ægtefælle og børn. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten allerede af den grund, at danske statsborgere i Kuwait ikke er omfattet af overenskomsten som hjemmehørende i Kuwait.

Artikel 21 medfører, at når en person eller et selskab i Kuwait modtager såkaldt "anden indkomst" – det vil sige indkomst, som ikke er omfattet af overenskomstens andre artikler – kan denne indkomst kun beskattes i Kuwait. Hvis en person eller et selskab i Kuwait har et fast driftssted her i landet, kan Danmark dog alligevel beskatte "anden indkomst", som er knyttet til driftsstedet.

Bestemmelsen omfatter ikke alene indkomst fra Danmark og Kuwait, men også indkomst fra 3. lande.

Bestemmelsen medfører, at Danmark ikke kan beskatte en person eller et selskab i Kuwait af indkomsttyper, som ikke er omfattet af overenskomstens andre artikler.

Der er i dag f.eks. ikke begrænset skattepligt af underholdsbidrag, som en person her i landet betaler til en tidligere ægtefælle eller børn i Kuwait. Overenskomstens artikel 21 medfører, at hvis Danmark skulle indføre begrænset skattepligt af denne type indkomst, vil beskatningen ikke kunne gennemføres over for personer, der er hjemmehørende i Kuwait.

3.2. Betydningen for dansk fuld skattepligt af indkomst fra Kuwait

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 18, artikel 19, artikel 20, artikel 23 og artikel 28 indskrænker Danmarks mulighed for at gennemføre gældende regler i intern dansk skatteret om fuld skattepligt af personer og selskaber her i landet, som modtager indkomst fra kilder i Kuwait.

Artikel 18 medfører, at når en stat (eller dens lokale myndigheder) udbetaler løn eller lignende vederlag, herunder pension, til en person for varetagelse af hverv for denne stat (eller myndighed), er det kun denne stat, der kan beskatte lønnen m.v. Det er dog kun den anden stat, der kan beskatte lønnen m.v., hvis arbejdet er udført i den anden stat og den pågældende enten er statsborger i den anden stat eller blev hjemmehørende i den anden stat med andre formål end udførelsen af hvervet. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke for løn i forbindelse med erhvervsvirksomhed, drevet af en stat (eller anden myndighed).

Artikel 18 hænger sammen med *artikel 28* om diplomater og konsulere. Artikel 28 medfører, at overenskomsten ikke berører de skattemæssige begunstigelser, som gælder for medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Intern dansk skatteret er i overensstemmelse med artikel 18 og artikel 28. Efter kildeskattelovens § 3 omfatter dansk skattepligt ikke fremmede staters herværende diplomatiske repræsentationer og konsulære repræsentationer samt disses personale m.fl. i det omfang, det er aftalt i Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer henholdsvis konsulære repræsentationer.

Artikel 19 medfører, at når lærere eller forskere m.fl., som er eller var hjemmehørende i en stat, opholder sig i den anden stat i en periode på op til to år udelukkende for at undervise eller forske ved en læreanstalt eller museum m.v. efter invitation herfra, skal den anden stat fritage de pågældende for beskatning af vederlag for

denne virksomhed, for så vidt vederlaget hidrører fra kilder uden for denne anden stat.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte kuwaitiske lærere eller forskere, som tager ophold her i landet udelukkende for at undervise eller forske, af vederlag, som de pågældende modtager fra udlandet for denne virksomhed. Det gælder, selv om de pågældende er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, fordi de har taget bopæl her i landet eller opholder sig her i landet i mindst 6 måneder. Vederlaget indgår ikke ved opgørelsen af de pågældendes skattepligtige indkomst.

Artikel 20 medfører, at når studerende eller lærlinge m.fl., som er eller var hjemmehørende i Kuwait, opholder sig i Danmark udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal Danmark fritage de pågældende for beskatning af beløb, som de modtager fra kilder uden for Danmark med henblik på underhold, studium eller uddannelse.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte kuwaitiske studerende eller praktikanter m.fl., som tager ophold her i landet udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, af beløb, som de pågældende modtager fra udlandet med henblik på underhold, studie eller uddannelse. Det gælder, selv om de pågældende er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, fordi de har taget bopæl her i landet eller opholder sig her i landet i mindst 6 måneder. Beløbet indgår ikke ved opgørelsen af de pågældendes skattepligtige indkomst. Artikel 20 er formuleret efter OECD-modellens artikel 20, og i OECD's bemærkninger til denne artikel er det nævnt, at det beløb, som er fritaget for beskatning, ikke må overstige, hvad der er nødvendigt til udgifterne til underhold, studie eller uddannelse.

Artikel 23, stk. 2, litra b, vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber, som er hjemmehørende her i landet, modtager kuwaitisk indkomst, og Kuwait efter overenskomstens andre artikler har ret til at beskatte indkomsten. Efter statsskattelovens § 4 skal vedkommende medregne indkomsten ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst.

Artikel 23, stk. 2, litra b, punkt a og b, medfører, at i så fald skal Danmark nedsætte vedkommendes indkomstskat med et beløb, svarende til den betalte kuwaitiske skat af den pågældende indkomst fra Kuwait. Denne metode svarer til reglen i ligningslovens § 33. Det er præciseret, at kuwaitisk Zakat skal anses som en indkomstskat.

En fuldt skattepligtig lønmodtager, som har erhvervet lønindkomst ved arbejde udført i Kuwait, kan dog vælge nedsættelse af dansk beskatning efter reglen i lignings-

lovens § 33 A i stedet for artikel 23, stk. 2, litra b, punkt a og b. Efter § 33 A skal den pågældende slet ikke betale den danske skat af lønindkomst ved arbejde udført uden for riget, uanset størrelsen af skatten af denne indkomst i det land, hvor arbejdet er udført.

Artikel 23, stk. 2, litra b, punkt c, vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer, som er hjemmehørende her i landet, modtager kuwaitisk indkomst, som efter overenskomstens andre artikler *kun kan* beskattes i Kuwait. Efter bestemmelsen kan Danmark medregne den kuwaitiske indkomst i den danske skattepligtige indkomst, og efter statsskattelovens § 4 skal indkomsten medregnes ved opgørelsen af dansk skattepligtig indkomst. Bestemmelsen i punkt c medfører, at den beregnede danske skat af den skattepligtige indkomst skal nedsættes med den forholdsmæssige del, der falder på den nævnte kuwaitiske del af den skattepligtige indkomst. Dobbeltbeskatningsnedsættelsen af dansk skat er altså ikke begrænset til det beløb, som er betalt i kuwaitisk skat af indkomsten.

3.3. *Fuld skattepligt for personer og selskaber med "dobbelt domicile" og hjemsted i Kuwait efter overenskomsten*

Artikel 4 fastlægger, hvor en person eller et selskab er hjemmehørende i dobbeltbeskatningsoverenskomstens forstand. Det er nødvendigt, idet overenskomsten fordelser retten til at beskatte en indkomst mellem den stat, hvorfra indkomsten hidrører (kildestaten), og den stat, hvor den person eller det selskab, som modtager indkomsten, er hjemmehørende (bopælsstaten).

En person eller et selskab er som udgangspunkt hjemmehørende i den stat, hvor den pågældende er fuldt skattepligtig efter statens interne skatteregler. Men en person eller et selskab kan være fuldt skattepligtig i to stater efter deres interne skatteret, f.eks. i tilfælde hvor en person har bolig i begge stater. I så fald afgøres det efter artikel 4, i hvilken stat den pågældende har den stærkeste tilknytning, det vil sige, hvor den pågældende er hjemmehørende i overenskomstens forstand.

Hvis en person eller et selskab er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 eller selskabsskattelovens § 1, men hjemmehørende i Kuwait i overenskomstens forstand, kan Danmark ikke gennemføre den fulde skattepligt af samtlige indkomster, som nævnt i statsskattelovens § 4. I så fald kan Danmark alene gennemføre den fulde skattepligt i det omfang, Danmark kan beskatte indkomsten efter artikel 6 – 21, fordi indkomsten hidrører her fra landet.

Det medfører, at Danmark ikke kan beskatte den fuldt skattepligtige person eller selskab af indkomst fra Ku-

wait eller fra andre lande. Danmark kan dog altid beskattes indkomst fra Kuwait eller fra andre lande, hvis denne indkomst indgår i overskuddet af et fast driftssted, som den pågældende har her i landet, jf. artikel 10, stk. 4, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 4, artikel 13, stk. 2 og artikel 20, stk. 2.

Danmark kan som nævnt alene beskattes indkomst, hvor Danmark er kildestat for indkomsten og har ret til at beskattes indkomsten efter artikel 6 – 21. Som følge af at modtageren er fuldt skattepligtig til Danmark, er den danske beskatning ikke indskrænket til de indkomststyper, der er omfattet af dansk begrænset skattepligt på samme måde som for andre personer og selskaber, der er hjemmehørende i Kuwait i overenskomstens forstand, men ikke er fuldt skattepligtige til Danmark.

Det medfører, at Danmark kan beskattes en fuldt skattepligtig person eller selskab, som efter overenskomsten er hjemmehørende i Kuwait, af f.eks. indkomst, som den pågældende opnår ved serviceydelser, som omfattet af overenskomstens artikel 5, stk. 4, selv om der ikke er hjemmel i intern dansk skatteret til begrænset skattepligt af sådan indkomst, når modtageren er en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Kuwait og ikke fuldt skattepligtig til Danmark. På samme måde kan Danmark beskattes en fuldt skattepligtig person, som efter overenskomsten er hjemmehørende i Kuwait, af lønindtægt ved arbejde udført her i landet under et ophold på over 183 dage for en arbejdsgiver, som ikke er fuldt skattepligtig og ikke har fast driftssted her i landet. Det gælder, uanset at der ikke er hjemmel til begrænset skattepligt af lønindtægten, hvis lønmodtageren er en person, som er hjemmehørende i Kuwait og ikke er fuldt skattepligtig til Danmark.

3.4. *Særlige artikler*

Artikel 24 medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatning efter intern dansk skatteret, der diskriminerer i strid med denne artikel. Danmark må altså ikke gennemføre beskatning eller dermed forbundne krav, som diskriminerer kuwaitiske statsborgere i forhold til danske statsborgere under samme forhold – især med hensyn til skattemæssigt hjemsted.

Artikel 24 i den dansk-kuwaitiske dobbeltbeskatningsoverenskomst har imidlertid en affattelse, som i høj grad afviger fra tilsvarende bestemmelse i OECD's model til sådanne overenskomster. Det er som følge af Kuwaits særlige skattelovgivning, som i høj grad medfører en forskelsbehandling af kuwaitiske statsborgere og selskaber i forhold til udenlandske statsborgere og selskaber.

Der er ikke regler i intern dansk skatteret, som strider mod overenskomstens artikel 24.

Artikel 25 giver hjemmel til, at danske skattemyndigheder kan lempe beskatningen efter intern dansk skatteret i konkrete sager.

For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. I så fald skal de to landes skattemyndigheder søge at finde en løsning, så dobbeltbeskatning undgås. Bestemmelsen pålægger ikke de to lande en pligt til at opnå en løsning.

For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Artikel 25 giver således de danske myndigheder hjemmel til at anvende en forståelse af et udtryk, der afviger fra forståelsen af udtrykket i intern skatteret, med henblik på at undgå dobbeltbeskatning i konkrete sager.

Artikel 26 medfører, at de to landes kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger til brug ved korrekt ansættelse af indkomst til beskatning. Hvis kuwaitiske skattemyndigheder anmoder de danske skattemyndigheder om oplysninger, som ikke allerede er i de danske myndigheders besiddelse, kan de danske myndigheder pålægge personer og selskaber her i landet, som har oplysningerne, at afgive dem med henblik på videresendelse til de kuwaitiske myndigheder til brug ved kuwaitisk beskatning.

Skattekontrollovens § 8 Y medfører, at bestemmelser i lovgivningen om pligt til at afgive oplysninger til brug for danske skatteansættelser finder anvendelse, når de danske skattemyndigheder i skattesager, som ikke er straffesager, yder bistand i form af oplysninger til den kompetente myndighed i en anden stat til brug ved skatteansættelse i den anden stat, når denne bistand sker som led i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden international aftale.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Der er ikke holdepunkter for at skønne over størrelsen af de provenumæssige konsekvenser af lovforslaget, men de skønnes at være begrænsede.

For danske foretagender med virksomhed i Kuwait vil dobbeltbeskatningsoverenskomsten medføre en begrænsning af den kuwaitiske beskatning af disse foretagenders indkomst ved denne virksomhed. Når et dansk foretagende udfører tjenesteydelser for kuwaitiske kunder, kan Kuwait alene beskatte foretagendet af indkomsten herved i det omfang, disse tjenesteydelser medfører,

at foretagendet har fast driftssted i Kuwait. I så fald må Kuwait alene beskatte foretagendets nettoindkomst ved virksomhed, som er udført i Kuwait. Overenskomsten kan således medføre en lavere kuwaitisk beskatning af danske foretagenders indkomst ved virksomhed i Kuwait i forhold til i dag, hvor der ikke er nogen internationale begrænsninger for kuwaitisk beskatning.

Danske foretagender med indkomst fra Kuwait skal medregne denne indkomst ved opgørelsen af dansk skattepligtig indkomst, og den beregnede danske skat af den kuwaitiske indkomst nedsættes med den kuwaitiske skat af denne indkomst. Dobbeltbeskatningsnedsættelsen sker i dag efter ligningslovens § 33. Som følge af at dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan medføre lavere kuwaitisk skat, kan dobbeltbeskatningslempelsen blive lavere i forhold til de nuværende forhold, hvorved der kan blive tale om et merprovenu.

Overenskomsten kan også medføre en begrænsning af dansk beskatning af indkomst, som foretagender og personer i Kuwait modtager fra Danmark, hvorved der kan blive tale om et provenutab.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Formålet med dobbeltbeskatningsoverenskomsten er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatningen kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem de to stater. Foretagender og personer i den ene stat får herved bedre muligheder for investering, etablering eller arbejde i den anden stat, både som følge af at dobbeltbeskatning undgås, og som følge af at der skabes større klarhed over skattemæssige virkninger af disse økonomiske dispositioner.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Kuwait sikrer begrænsninger i kuwaitisk beskatning for danske personer og selskaber, som har indkomst fra Kuwait. Dermed får danske personer og selskaber stort set samme kuwaitiske skattevilkår som tilsvarende personer og selskaber fra andre lande, der har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Kuwait.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Høring

Lovforslaget har ikke været sendt i høring, idet der er tale om gennemførelse af en allerede underskrevet overenskomst.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Begrænsede provenue-mæssige konsekvenser	Begrænsede provenue-mæssige konsekvenser
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Dobbeltbeskatningsoverenskomsten medfører, at danske personer og selskaber får stort set samme kuwaitiske skattevilkår som tilsvarende personer og selskaber fra andre lande, der har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Kuwait.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Det foreslås, at bestemmelserne i den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Kuwait skal gælde her i landet, når betingelserne herfor er opfyldt. Overenskomsten er optaget som bilag til den foreslåede lov, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor.

Lovens vedtagelse medfører, at regeringen kan tiltræde overenskomsten.

Betingelserne for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt, når den er tiltrådt af både den danske og den kuwaitiske regering, jf. overenskomstens artikel 29.

De enkelte artikler i den dansk-kuwaitiske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af overenskomsten

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (dvs. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater.

Artikel 2. Skatter omfattet af overenskomsten

Overenskomsten skal anvendes på skatter af indkomst, der udskrives af en af de to stater eller dens lokale myndigheder. Artiklen har en definition af de omfattede skatter og opregner typiske eksempler på disse skatter.

Alle danske indkomstskatter er omfattet, uanset om skatterne pålignes af staten eller kommunerne. Sociale bidrag anses ikke som en skat.

Overenskomsten omfatter også formueskatter, hvilket ikke har praktisk betydning, idet hverken Danmark eller Kuwait har generel formuebeskatning.

Dobbeltbeskatningsoverenskomster gælder typisk i mange år, så en overenskomsts lister over omfattede skatter kan være forældet. Artikel 2 bestemmer derfor også, at overenskomsten omfatter alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der senere pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter ved underskrivelsen.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning.

Der er en definition af de kontraherende stater. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitio-

nen af Danmark, da skatteområdet er et hjemmestyre- niggende for disse dele af riget.

Det er vigtigt at bemærke, at udtrykket *person* i dobbeltbeskatningsoverenskomsten både kan omfatte en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person anses for at være (skattemæssigt) hjemmehørende i en af de to stater. Artiklen er særligt formuleret under hensyn til den særlige kuwaitiske skattelovgivning, hvor kuwaitiske statsborgere og kuwaitiske selskaber, ejet af kuwaitiske statsborgere, ikke er skattepligtige.

Udtrykket ”en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat”, betyder for Danmarks vedkommende en person, der er (fuldt) skattepligtig til Danmark på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, stedet for registrering eller et andet lignede kriterium.

For Kuwait betyder udtrykket en person, som har sin bopæl i Kuwait og er kuwaitisk statsborger, samt et selskab, der er stiftet i Kuwait.

I stk. 2 er det fastsat, at udtrykket ”en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat” også omfatter den pågældende stat, politiske underafdelinger, lokale myndigheder samt andre regeringsinstitutioner, herunder især Nationalbanken.

Efter stk. 2 omfatter udtrykket ”en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat” også en enhed, der er stiftet i denne stat, hvis kapitalen i enheden er tilvejebragt af staten eller politiske underafdelinger, lokale myndigheder eller andre regeringsinstitutioner. Dette gælder også, hvis andre stater deltager i enheden, men i så fald kun for så vidt angår den del af enheden, der ejes af en kontraherende stat og dennes underafdelinger m.v.

Efter stk. 2 omfatter udtrykket ”en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat” endelig en dansk juridisk person, som er etableret i dansk lovgivning for at udbyde pensioner og lignende ydelser til personer, selv om denne juridiske person er skattefritaget i Danmark.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter deres interne lovgivning (”dobbelt domicil”), f.eks. hvis personen ejer bolig i begge stater. Stk. 3 og 4 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i en sådan situation er *hjemmehørende i overenskomstens forstand*, den såkaldte bopælsstat. Det er nemlig afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildesta-

ten). I overenskomstens forstand kan en person kun være hjemmehørende i én stat.

Hvis et selskab eller anden juridisk person er hjemmehørende i begge stater, skal den efter stk. 4 anses for hjemmehørende i overenskomstens forstand i den stat, hvor den har virkelig ledelse.

Artikel 5. Fast driftssted

Hovedformålet med brugen af kriteriet ”fast driftssted” er at afgøre, hvornår en stat har ret til at beskatte fortjeneste, oppebåret af et foretagende i den anden stat. Artikel 7 bestemmer nemlig, at et foretagendes fortjeneste kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten). Men hvis foretagendet udøver virksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten), kan denne stat beskatte foretagendet af den fortjeneste, som det har opnået gennem driftsstedet.

Når et foretagende fra den ene stat udøver erhvervs- virksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat, anses det at have en sådan økonomisk tilknytning til den anden stat, at den anden stat skal have ret til at beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted.

”Fast driftssted” betyder et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge- eller anlægsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end ni måneder. Overenskomstens ni-måneders frist er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan kun beskattes i bopælsstaten.

Hvis et foretagende fra den ene stat leverer tjenesteydelser, såsom konsulentbistand eller ledelsesbistand, til en kunde i den anden stat i en periode på mere end ni måneder inden for enhver 12-måneders periode, har foretagendet et fast driftssted i den anden stat, jf. artikel 5, stk. 4, som er indsat efter kuwaitisk initiativ. Det medfører, at den anden stat efter artikel 7 har ret til at beskatte foretagendets fortjeneste ved denne virksomhed.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Efter artikel 5, stk. 5, gælder, at boreplatforme, anlæg eller skibe, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster - men ikke ved den efterfølgende udvinding af sådanne - kun udgør et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12

måneder. Det er ikke muligt for forbundne foretagender at omgå dette ved at arrangere sig sådan, at det ene foretagende foretager efterforskning i f.eks. ni måneder, hvorefter det andet foretagende fortsætter arbejdet de følgende ni måneder. I sådanne tilfælde lægges perioderne sammen. OECD-modellen indeholder ikke bestemmelser om en sådan 12-måneders frist for efterforskning efter naturforekomster. Bestemmelsen i stk. 5 er indsat for at tydeliggøre overenskomstens betydning for efterforskning af naturforekomster.

Artikel 5, stk. 6, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 7 og 8 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Endelig fastslås i stk. 9, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at et foretagendes fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten), medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten). Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-7 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted.

I stk. 6 er det præciseret, at hvis skattemyndighederne i en stat ikke har tilstrækkelige oplysninger til at fastsætte fortjenesten ved virksomhed, som et foretagende fra den anden stat udøver gennem et fast driftssted i den førstnævnte stat, kan de fastsætte fortjenesten på et skønsmæssigt grundlag.

Stk. 8 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

I tilknytning til artikel 7 er det i en protokolbestemmelse præciseret, at den stat, hvor et fast driftssted er beliggende, alene kan beskatte fortjeneste, der vedrører virksomhed, der effektivt udøves i driftsstedet. Denne stat kan altså ikke beskatte fortjeneste, der vedrører virksomhed, som f.eks. er udøvet i foretagendets hovedkontor i den anden stat.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik

Et rederis eller luftfartsforetagendes fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Det samme gælder for et foretagendes fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning og dets fortjeneste ved brug, rådighedsstilling eller udleje af containere, der anvendes til transport af gods og varer, når denne virksomhed har nær tilknytning til foretagendets internationale trafik.

Bestemmelserne i artikel 8 gælder også for fortjeneste opnået ved deltagelse i et fællesskab.

I tilfælde, hvor foretagender fra forskellige lande driver skibe eller fly i international trafik gennem et konsortium, gælder bestemmelserne i artikel 8 for den del af fortjenesten ved denne virksomhed, som svarer til den andel, som et foretagende fra en kontraherende stat deltagere med i konsortiet. Bestemmelsen herom i stk. 4 anvendes i dag alene for den danske del af SAS.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender

Artiklen knæsetter det såkaldte "arms-længde-princip" for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat handler med hinanden på andre vilkår end dem, der gælder i et frit marked. I så fald kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Stk. 2 medfører kort sagt, at hvis den ene stat forhøjer fortjenesten ved koncerninterne transaktioner for foretagendet i denne stat, så skal den anden stat foretage en passende nedsættelse af fortjenesten ved transaktionerne for foretagendet i den anden stat.

Artikel 10. Udbytte

Udbytter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytter kan også beskattes i den stat, hvor det udbytteudloddende selskab er hjemmehørende (kildestaten). Men der gælder en række begrænsninger for kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Kildestaten kan beskatte udbyttet med højst 15 pct. af dets bruttobeløb.

Kildestaten må dog ikke beskatte, hvis den retmæssige ejer er et selskab, som ejer mindst 25 pct. af det selskab, der har udloddet udbyttet, og denne aktiebesiddelse har været opretholdt i en periode på mindst 1 år. Denne regel er dog begrænset ved en protokolbestemmelse, jf. nedenfor.

Kildestaten må heller ikke beskatte, hvis den retmæssige ejer er den anden stat eller en regeringsinstitution m.v.

Hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller lignende institution, som er skattemæssigt godkendt i den anden stat, må kildestatens skat dog højst udgøre 5 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for udbytte, som indgår i indkomsten i et fast driftssted i denne stat, når den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal udbyttet beskattes som indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed efter artikel 7, jf. artikel 10, stk. 4. Fast driftssted er defineret i artikel 5.

En stat kan ikke beskatte udloddet eller ikke-udloddet indkomst fra et selskab i den anden stat under henvisning til, at indkomsten er indtjent i den førstnævnte stat, jf. stk. 5, med mindre modtageren af udbyttet er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

Begrænsningerne i stk. 2 forhindrer ikke, at den stat, hvor et selskab, der udlodder udbytte, er hjemmehørende, kan opkræve kildeskat af udbyttet i overensstemmelse med sin nationale lovgivning og derefter tilbagebetale den opkrævede kildestat helt eller delvist, så beskattningen bliver i overensstemmelse med stk. 2. Bestemmelsen i stk. 6 medfører i så fald på den ene side, at ansøgninger om tilbagebetaling af for meget opkrævet kildeskat skal indsendes inden tre år efter udløbet af det pågældende kalenderår, hvor kildeskatten var opkrævet, og på den anden side, at tilbagebetalingen skal ske inden seks måneder efter indsendelse af ansøgningen. Seks måneders fristen kan dog forlænges, hvis begge stater er enige om, at der ikke foreligger de fornødne oplysninger.

Artikel 11. Renter

Renter kan kun beskattes i den retmæssige ejers bopælsstat. Denne regel er begrænset ved en protokolbestemmelse, jf. nedenfor.

Begrænsningen af kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7, jf. artikel 11, stk. 3.

Artikel 12. Royalties

Royalties kan beskattes i den retmæssige ejers bopælsstat.

Royalties kan også beskattes i den stat, hvorfra betalingen hidrører (kildestaten). Men hvis den retmæssige ejer af disse royalties er hjemmehørende i den anden stat, kan kildestaten dog kun beskatte royalty-beløbet med 10 pct. af bruttobeløbet, jf. stk. 2. Denne regel er begrænset ved en protokolbestemmelse, jf. nedenfor.

Begrænsningen af kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for royalties af rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7, jf. artikel 12, stk. 4.

Artikel 13. Kapitalgevinster

Gevinst ved afhændelse af fast ejendom kan beskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

På samme måde kan gevinst ved afhændelse af rörlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted - eller af det faste driftssted som sådant - beskattes i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

Gevinst ved afhændelse af skibe og fly, der er anvendt i international trafik, eller af rörlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende.

Gevinst ved afhændelse af andre aktiver kan kun beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Artikel 14. Personligt arbejde i tjenesteforhold

Hvis en person, der er hjemmehørende i den ene stat, udfører lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte indkomsten for arbejdet, som er udført i denne stat.

Kildestaten kan dog ikke beskatte denne indkomst, hvis lønmodtageren opholder sig i kildestaten i højst 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, som ikke er hjemmehørende i kildestaten, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i kildestaten, jf. stk. 1 og 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

Det er således kun Danmark, der kan beskatte en lønmodtager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af sin danske arbejdsgiver udsendes til arbejde i Kuwait i op til 183 dage i en 12-månedersperiode, af lønindkomsten for dette arbejde, når denne er betalt af den danske arbejdsgiver. Men hvis lønnen vedrører arbejdsgiverens

faste driftssted i Kuwait, kan denne stat dog også beskattes lønindkomsten.

Lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kan beskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende, jf. artikel 14, stk. 3.

Artikel 15. Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer eller lignende betalinger, som en person, hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver i sin egenskab af medlem af bestyrelsen eller et tilsynsførende organ for et selskab i den anden stat, kan kun beskattes i den førstnævnte stat.

Artikel 16. Kunstnere og sportsfolk

Kunstnere og sportsfolk kan beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, typisk et selskab.

Hvis kunstnere eller sportsfolk, der er hjemmehørende i den ene stat, optræder i den anden stat under et besøg, som udelukkende eller i væsentlig grad er støttet af offentlige midler fra den førstnævnte stat, kan indkomsten dog kun beskattes i kunstnerens eller sportsudøverens bopælsstat.

Artikel 17. Pensioner

Sociale ydelser, sociale pensioner samt andre ydelser fra midler tilvejebragt af det offentlige kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales (kildestaten).

Udbetalinger fra private pensionsordninger og lignende vederlag kan som udgangspunkt kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. Private pensioner m.v. kan dog også beskattes i den stat, hvorfra de udbetales, når denne kildestat i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalinger til pensionsordningen eller ikke har beskattet en lønmodtager af arbejdsgivers indbetalinger til ordningen.

Artikel 18. Offentlige hverv

Vederlag til offentligt ansatte kan som hovedregel kun beskattes i den udbetalende stat (kildestaten), men vederlaget kan beskattes i den anden stat (bopælsstaten), hvis arbejdet er udført dér, og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i bopælsstaten alene for at påtage sig det pågældende hverv. Artiklen har alene betydning for ambassadepersonale og lignende.

Artikel 18 gælder dog ikke vederlag eller pension i forbindelse med staters udøvelse af erhvervsvirksom-

hed. I så fald anvendes bestemmelserne i artiklerne 14, 15 og 17.

Artikel 19. Lærere og forskere

Når en lærer eller forsker fra den ene stat opholder sig i den anden stat udelukkende for at undervise eller forske ved en læreanstalt m.v. i den anden stat i en periode på op til 2 år, kan den anden stat ikke beskattes den pågældende af vederlag, der hidrører fra kilder uden for denne anden stat.

Artikel 20. Studerende

Når en studerende eller erhvervspraktikant fra den ene stat opholder sig i den anden stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, kan den anden stat ikke beskattes den pågældende af stipendier og lignende, der hidrører fra kilder uden for denne anden stat.

I artikel 20, stk. 2, er det præciseret, at når en studerende eller erhvervspraktikant fra den ene stat opholder sig i den anden stat, skal den pågældende være berettiget til samme skattemæssige fordele, som personer, der er hjemmehørende i den anden stat.

Artikel 21. Andre indkomster

Indkomster, der ikke er omhandlet andre steder i overenskomsten, kan kun beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten erhverves gennem et fast driftssted i den anden stat.

Artikel 22. Formue

Fast ejendom kan formuebeskattes i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

På samme måde kan rörlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted - eller det faste driftssted som sådant - formuebeskattes i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

Skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rörlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun formuebeskattes i den stat, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende.

Alle andre aktiver kan kun formuebeskattes i den stat, hvor ejeren er hjemmehørende.

Artikel 23. Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning

Den såkaldte metodebestemmelse angiver den fremgangsmåde, som en stat skal anvende, når en person, der er hjemmehørende i denne stat, modtager indkomst fra den anden stat, og den anden stat kan beskattes indkomsten efter andre artikler.

Danmark skal som hovedregel anvende den såkaldte *credit-metode* som lempelses-metode, jf. stk. 2, litra b. Hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra Kuwait, som efter overenskomstens artikel 6–21 *kan beskattes* i Kuwait, kan Danmark medregne indkomsten i personens skattepligtige indkomst, men den danske skat skal nedsættes med det mindste af to beløb, nemlig

- den skat, der er betalt i Kuwait, eller
- den del af den danske skat, der falder på indkomsten fra Kuwait.

Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jf. ligningslovens § 33.

Hvis en person i Danmark modtager kuwaitisk indkomst, som efter overenskomsten kun kan beskattes i Kuwait, anvendes metoden eksemption med progressionsforbehold, jf. stk. 2, litra b, punkt c. Det betyder, at den danske skat nedsættes med den del, der forholdsmæssigt falder på den kuwaitiske indkomst, uanset størrelsen af den kuwaitiske skat. Den kuwaitiske indkomst indgår altså i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed – heraf udtrykket ”progressionsforbehold”.

Denne lempelsesmetode svarer til reglen i ligningslovens § 33 A om lempelse for udenlandsk lønindkomst.

Kuwait anvender dog *credit-metoden* som lempelsesmetode, når en person i Kuwait modtager indkomst fra Danmark.

Tilsvarende gælder for formuebeskatning af en person, der er hjemmehørende i den stat og ejer formue i den anden stat, som den anden stat kan beskatte efter artikel 22.

Artikel 24. Ikke-diskriminering

De to stater må ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende, når de pågældende er under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted. Dette gælder både for fysiske og juridiske personer. Bestemmelsen gælder også, selv om den pågældende ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele, som den under hensyn til forsørgerpligt eller lignende indrømmer til personer, der er hjemmehørende i staten, jf. stk. 3.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Ikke-diskrimineringsbestemmelsen i artikel 24 har dog alligevel meget begrænset anvendelsesområde, idet stk. 4 bestemmer, at uanset stk. 1 – 3 kan en stat fritage

eller nedsætte beskatningen af dens egen statsborgere, som er hjemmehørende i denne stat.

Artikel 25. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning i strid med overenskomsten. De to staters kompetente myndigheder skal søge at løse vanskeligheder ved anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis finder myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter.

I forhold til intern dansk skatteret giver overenskomstens artikel 25 og vedtagelsen af dette lovforslag hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de kuwaitiske kompetente myndigheder til løsning af problemer i konkrete sager, jf. omtalen i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.

Artikel 26. Udveksling af oplysninger

Artiklen pålægger generelt de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser eller de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til informationsudveksling gælder for skatter af enhver art, som pålignes af de to stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten.

Betegnelsen ”skatter af enhver art” omfatter ikke alene direkte skatter, men også indirekte skatter (moms, punktafgifter m.v.).

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Kuwait. De to stater kan f.eks. udveksle oplysninger til brug for dansk beskatning af en person, som er hjemmehørende i et tredjeland, men som har et fast driftssted her i landet.

Oplysninger kan udveksles på flere forskellige måder. For det første kan oplysninger udveksles *efter anmodning*. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Kuwait i en given situation har grund til at formode, at skattemyndighederne i den anden stat er i besiddelse af oplysninger, som er nødvendige for skatteligningen, kan myndighederne anmode myndighederne i den anden stat om at videregive oplysningerne til brug for den konkrete sag. Myndighederne i den anden stat har pligt til om

muligt at fremskaffe de pågældende oplysninger, hvis de ikke allerede er i besiddelse af de oplysninger, der anmodes om, og disse oplysninger forefindes i den anden stat. Det er dog en forudsætning, at myndighederne i den anmodende stat selv har gjort, hvad de kunne for at fremskaffe oplysningerne.

En anden måde er *spontan* udveksling af oplysninger. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Kuwait kommer i besiddelse af oplysninger, som de skønner kan være af interesse for skattemyndighederne i den anden stat, kan disse oplysninger videresendes til myndighederne i den anden stat, selv om de ikke har anmodet om dem.

En tredje mulighed er, at skattemyndighederne i en stat *automatisk* – det vil sige systematisk og med faste intervaller – sender oplysninger til den anden stats myndigheder om f.eks. lønudbetalinger til personer, som er hjemmehørende i den anden stat.

Artiklen giver desuden mulighed for, at repræsentanter fra de kuwaitiske skattemyndigheder kan være til stede ved danske skattemyndigheders undersøgelse hos en person eller et selskab her i landet, eller at repræsentanter fra de danske myndigheder er til stede ved kuwaitiske myndigheders undersøgelse i Kuwait. De to stater kan også aftale en såkaldt simultan undersøgelse, hvor deres skattemyndigheder hver på sit territorium undersøger de skattemæssige forhold hos en eller flere skattepligtige, hvor de har en fælles eller beslægtet interesse, med henblik på derefter at udveksle alle relevante oplysninger, som de kommer i besiddelse af.

Der er ikke i artiklen regler for, om udvekslingen af oplysninger skal foregå på den ene eller den anden måde eller i en kombination af flere måder. Der er heller intet til hinder for, at de to staters skattemyndigheder kan foranstalte undersøgelser målrettet mod særlige erhvervs-grene m.v.

En stat har dog ikke pligt til at give oplysninger eller udføre forvaltningsakter i strid med dens lovgivning eller praksis, eller give oplysninger, som ville afsløre forretningshemmeligheder eller strider mod almene interesser.

I artiklen er det præciseret, at informationsudvekslingen også omfatter bankoplysninger, så der er pligt til at videregive oplysninger, som er indhentet (eller skal indhentes) fra en bank.

En stat skal behandle oplysninger, som den har modtaget fra den anden stat, som fortrolige.

Artikel 27

Artiklen indeholder regler om, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke på nogen måde begrænser Kuwaits

eller Danmarks muligheder for at lempe beskatning, og at hvert af landene kan give forskrifter vedrørende gennemførelsen af overenskomstens bestemmelser.

Artikel 28. Diplomater m.fl.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige begunstigelser for diplomater m.fl.

Artikel 29. Ikrafttræden

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for den nye overenskomsts ikrafttræden er opfyldt. Overenskomsten træder i kraft den dag, hvor begge stater har givet hinanden underretning herom. For så vidt angår opkrævning af kildekat, finder overenskomsten anvendelse fra og med 1. januar i det år, den blev underskrevet, dvs. fra og med 1. januar 2010. I øvrigt finder overenskomsten anvendelse for skattepligtsperioder, der påbegyndes fra om med 1. januar i det år, den blev underskrevet, dvs. fra og med 1. januar 2010.

Artikel 30. Opsigelse

Overenskomsten har virkning på ubestemt tid, men den kan efter fem år opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Protokollen

I tilknytning til artikel 7 er det i en protokolbestemmelse præciseret, at den stat, hvor et fast driftssted er beliggende, alene kan beskatte fortjeneste, der vedrører virksomhed, der effektivt udøves i driftsstedet. Denne stat kan altså ikke beskatte fortjeneste, der vedrører virksomhed, som f.eks. er udøvet i foretagendets hovedkontor i den anden stat.

I tilknytning til artikel 10, stk. 2, litra, er det aftalt i en protokolbestemmelse, at Danmark kan opkræve en skat på højst 15 pct. af udbytte, som et dansk selskab udlodder til et selskab i Kuwait, uanset at det kuwaitiske selskab ejer mindst 25 pct. af det danske selskab, hvis Kuwait beskatter det kuwaitiske selskab af udbyttet med en skattesats på under 15 pct.

I tilknytning til artikel 11 og 12 er det aftalt i en protokolbestemmelse, at Danmark kan beskatte rente- og royaltybeløb fra kilder her i landet til et selskab i Kuwait i overensstemmelse med intern dansk ret, hvis det kuwaitiske selskab i overvejende grad er ejet eller kontrolleret af personer eller andre selskaber, som ikke er hjemmehørende i hverken Kuwait eller Danmark eller anden stat i EU eller EØS, og som ikke ville være berettiget til fritagelse for dansk beskatning af beløbet efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale mellem Danmark og den stat, hvor disse personer og

selskaber er hjemmehørende, hvis beløbet var betalt direkte til dem.

Til § 2

Efter lovforslagets § 2 træder loven i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Efter § 2, stk. 2, kan loven anvendes fra det tidspunkt, hvor overenskomsten er trådt i kraft efter artikel 29. Loven kan derefter anvendes med virkning fra det tidspunkt, hvor overenskomsten efter artikel 29 fik virkning.

Artikel 29 medfører, at overenskomsten træder i kraft den dag, hvor begge stater har underrettet den anden stat om gennemførelsen af de forfatningsmæssige procedurer for overenskomstens ikrafttræden. Det vil for Danmarks vedkommende sige vedtagelsen af denne lov. For så vidt angår opkrævning af kildeskat, vil overenskomsten få virkning fra og med 1. januar 2010. For så vidt angår anden beskatning, vil overenskomsten få virkning for skattepligtsperioder, der begynder fra og med 1. ja-

nuar 2010. Overenskomsten vil således få tilbagevirkende kraft, men det bemærkes, at der er tale om tilbagevirkende kraft af begunstigende karakter.

Der vil blive offentliggjort en bekendtgørelse i Lovtidende C af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med gengivelse af den danske og engelske tekst. Denne bekendtgørelse vil endvidere indeholde oplysning om overenskomstens ikrafttræden.

Til § 3

Efter lovforslagets § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland. Skattespørgsmål hører under det færøske landsstyes og det grønlandske hjemmestyres kompetence, jf. § 2 i lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes Landsstyre, og § 23, stk. 3, i lov nr. 473 af 12. juni 2009 om Grønlands selvstyre, jf. § 4 i lov nr. 577 af 29. november 1978 om Grønlands hjemmestyre.

Den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.